

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 17. ledna 2024 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Mgr. Jany Svobodové a Mgr. Jaroslava Štilípa

takto:

Obžalovaní

[jméno] [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [příjmení] [jméno], [země], trvale bytem [adresa], t.č. ve vazbě v této trestní věci ve [stát. instituce], státní příslušník České republiky,

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], naposledy pobytem [adresa], bez zjištěného zaměstnání,

jsou vinni, že

I. obžalovaný [jméno] [příjmení] sám

dne 18.04.2023 v době okolo 23:45 hodin v provozovně [příjmení] [jméno] na adrese [adresa], okres [okres], poté, co poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], vykopl vstupní dveře, v úmyslu jej vytlačit, poškozeného třikrát kopl pravou nohou obutou do lehké sportovní obuvi, nižší intenzitou do přední části trupu, kdy po pádu poškozeného na podlahu v důsledku jeho opilosti obžalovaný nejprve sedícího a následně ležícího poškozeného napadl min. dvaceti údery pěsti střední intenzity zasazenými v rychlém sledu do oblasti hlavy, přičemž s ohledem na počet ran, jejich razanci a místo, kam směřovaly, si musel být vědom, že takovým útokem pěstmi může přivodit poškozenému ublížení na zdraví v podobě poranění měkkých tkání ve smyslu otoků, začervenání, krevních výronů, oděrek, tržných a tržně-zhmožděných ran a poranění v podobě zlomeniny skeletu, zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

nosních kůstek a čelistí, přičemž k těmto zraněním nedošlo pouze náhodou nezávislou na jeho vůli.

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu jinému ublížit na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

II. [jméno] [jméno] [příjmení] sám

dne 18.04.2023 v provozovně [příjmení] [jméno] na adrese [adresa], okres [okres] poté, co obžalovaný [jméno] [příjmení] přestal na poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], útočit, přistoupil k ležícímu poškozenému, tohoto nejdříve pravděpodobně do trupu udeřil třemi ranami dolním koncem kovové baseballové pálky, o délce 80 cm a hmotnosti 1.056 gramů, kterou držel oběma rukama, následně udeřil poškozeného pálkou pětkrát do trupu, další úder pálkou zasadil klečícímu poškozenému do oblasti zad, následně udeřil pálkou ležícího poškozeného zpředu do hlavy, dále udeřil zády k němu ležícího poškozeného do levého boku, poslední ránu pálkou poškozenému zasadil do levé části hlavy, kdy po tomto úderu poškozený zůstal bezvládně ležet na zemi, přičemž všechny údery byly vedeny s náprahem a obžalovaný pátku držel oběma rukama, čímž poškozenému způsobil poruchu vědomí, výtok krve z levého ucha, výtok krve z nosu, tržnou ránu v čelně spánkové krajině vlevo (25 mm), drobnou ranku v čelní krajině vpravo (14 mm), kraniocerebrální poranění, a to krvácení do mozkových plen, vícečetné zlomeniny klenby lební ve spánkově-temenní krajině vlevo, ve spánkové krajině vlevo s vylomeným mezifragmentem a lehoulinkou impresí s linií lomu zasahující na bazi lební, na sklípkový systém mastoideálního výběžku se zakrvácením sklípků výběžku a středouší vlevo s krví v zevním zvukovodu vlevo, plošný krevní výron v podkoží vlevo v čelně-spánkově-temenní krajině, pruhovité zarudnutí na boční ploše hrudníku vlevo v oblasti 8. až 9. žebra, zlomeninu 10. žebra vlevo s podkožním emfyzémem a apikálním pneumothoraxem vlevo, ložisko probarvujících se krevních výronů na boční ploše hrudníku vlevo a směrem pod lopatku (10x5 cm), přičemž kraniocerebrální poranění poškozeného jej bez okamžité odborné lékařské péče ohrožovalo na životě možným rozvojem závažných zánětlivých komplikací v dutině lební případně vznikem závažného progredujícího otoku mozku, přičemž s ohledem na razanci a počet úderů pálkou, její hmotnost a místa, kam údery směřoval, si musel být vědom, že takovým útokem baseballovou pálkou může poškozeného usmrtit, k čemuž nedošlo pouze náhodou nezávislou na jeho vůli.

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu jiného úmyslně usmrtit, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný [jméno] [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin vražda podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [jméno] [příjmení]

Podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře šesti /6/ let a šesti /6/ měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému [jméno] [jméno] [příjmení] ukládá trest propadnutí věci, a to kovové baseballové pálky zn. M. [příjmení], model TK 1D82D, červené barvy o délce 80 cm a hmotnosti 1.056 g.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

Podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře jednoho /1/ roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání dvou /2/ let.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Soud nemá pochyb, že v předmětný večer došlo před dějem popsáným v obžalobě mezi poškozeným [jméno] [příjmení] a zaměstnancem [příjmení] [jméno], obžalovaným [jméno] [příjmení], ke slovní neshodě uvnitř provozovny a následně k fyzickému konfliktu na chodníku před provozovnou. Poškozený [příjmení] byl daný večer zjevně silně pod vlivem alkoholu. V tomto stavu se nejprve dožadoval piva uvnitř provozovny [příjmení] [jméno], které mu s ohledem na nedostatek finančních prostředků obžalovaný [příjmení] odmítl dát. Poškozený byl v tuto chvíli agresivní pouze verbálně. Provozovnu opustil, ale po nějaké době se opět vrátil a dožadoval se opětovného vstupu, který mu již nebyl umožněn. Jelikož se zdráhal opustit prostor před provozovnou, z kterého se opakovaně pokoušel do provozovny vstoupit, vyšel obžalovaný [příjmení] před provozovnu a v ruce svíral baseballovou pálku k zastrašení poškozeného. Této se poškozený chytil a došlo mezi nimi k přetahování o ni, kdy převahu nad poškozeným získal obžalovaný [příjmení], který poškozeného na zemi zaklekl a baseballovou pálku mu po dalším přetahování již ve stoje, vytrhl z rukou. Poškozený [příjmení] při tomto konfliktu nebyl nijak viditelně zraněn. Po ukončení potyčky se poškozený stále zdržoval u vstupních dveří do provozovny. Po příjezdu obžalovaného [jméno] [jméno] [příjmení], provozovatele [příjmení] [jméno], tomuto bránil ve vstupu do ní. Když nepomáhalo odstrkování poškozeného od vchodu, použil obžalovaný [příjmení] vůči poškozenému pepřový sprej. Dveře mu otevřel obžalovaný [příjmení], který je však následně stačil jen dovřít, ale ne již zcela zavřít a zamknout, když poškozený [příjmení] tyto rozkopl a vstoupil do provozovny. Následoval děj popsáný ve výroku rozsudku. Bezprostředně po jeho ukončení, kdy poškozený zůstal ležet bezvládně na zemi, byla obžalovaným [příjmení] přivolána zdravotnická záchranná služba.

2. Obžalovaný [jméno] [jméno] [příjmení] se v rámci hlavního líčení ke spáchání trestné činnosti zcela doznal a ve smyslu § 206c tr. řádu prohlásil vinu. Tato byla soudem přijata a ve vztahu k tomuto obžalovanému bylo rozhodnuto, že dokazování v rozsahu prohlášení viny nebude prováděno, resp. bude provedeno jen ve vztahu k jeho osobě.

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení], byť při hlavním líčení i v přípravném řízení vypověděl v podstatě ve shodě se skutkovou větou obžaloby, odmítl veškerá obvinění a nebyl ochoten žádnou ze skutečností zde uvedenou, prohlásit za nespornou. Nejprve popsal první konflikt s poškozeným, který se měl odehrát mezi šestou a sedmou hodinou v předmětný den. Poškozený se měl již v tuto chvíli chovat nestandardně, jakoby trochu pil. Domáhal se zakoupení piva, ale k tomuto neměl dostatek finančních prostředků. Když mu obžalovaný odmítl pivo dát, měl jej poškozený začít slovně napadat. Do provozovny mohl vstoupit, bylo odemčeno. Dveře zamykali až mezi jedenáctou a půlnocí. Poškozený za nějakou chvíli odešel a vrátil se kolem 11 hodiny, kdy byl více opilý. Bylo již zamčeno a on měl mlátit a kopat do dveří. Obžalovaný se proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

naštal a vyšel ven s baseballovou pálkou. Následný konflikt s poškozeným popsal ve shodě s kamerovým záznamem. Žádný z nich při tom nebyl zraněn. Baseballovou pálku dal do provozovny obžalovaný [příjmení], byla asi na obranu. Po konfliktu ji vrátil na místo. Nebyla poškozená. Po návratu do provozovny asi za 30 minut otevíral dveře obžalovanému [příjmení], který do provozovny v tuto dobu většinou jezdil. Když za ním zavíral dveře, poškozený vykopl dveře a chtěl se dostat dovnitř. Pak již ne zcela v souladu s kamerovým záznamem uvedl, že jej jako první napadl kopem,, do koule“ poškozený a on mu to jen vrátil. Jinak by jej nenapadl. Kopli si každý asi třikrát. Začali se mlátit, poté poškozeného svalil ke stěně, hodil ho tam, dal mu šest až osm ran střední až menší silou do oblasti čela. Poškozený se měl bránit tak, že si oběma rukama chránil hlavu a snažil se mu údajně dát také ránu, ale to se mu nepovedlo. Obžalovaný byl v podřepu, aby na poškozeného dosáhl. Když si myslel, že má poškozený dost, tak prostě odešel. Poškozený měl být v tuto chvíli úplně v pohodě, měl se zvednout, jít za ním a měl se chtít pořád mlátit. Když asi šéf viděl, že pořád nemá dost, tak jak držel pálku, tak jej teda párkrát trefil. Na svou obhajobu uváděl, že když poškozenému dával rány do hlavy, tak si nebyl vědom toho, že by mu mohl ublížit, neboť útok údajně nevedl velkou silou a poté, co se zvedl a odcházel, tak poškozený neměl zranění a měl se chtít pořád mlátit. Nic mu neudělal. Trval na tom, že když poškozený vykopl dveře, on se jen bránil a že poškozený neměl po jeho útoku žádná zranění a ani nekrvácel. Ty rány pěstí mu dal proto, že vykopl dveře a napadl ho. Chtěl jej zpacifikovat, aby se uklidnil. Pripustil, že svůj útok nezastavil včas. K dotazům obhajoby doplnil, že když uváděl, že poškozenému dal 6-8 ran pěstí, zasáhl několikrát i zeď, do poškozeného se měl trefit více jak polovinou úderů.

4. K osobě obžalovaného [jméno] [příjmení] byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace psychiatrie a klinické psychologie (č.l. 382). Znalci uzavřeli, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ve smyslu psychózy. V jeho případě se jedná o dissociální poruchu osobnosti, která se projevuje mimo jiné problémy s dodržováním pravidel, norem, celkovou nezodpovědností, laxností, vážnoucím svědomím, nevztahovostí. Má nízké zábrany vůči užití agrese, morální úroveň je nízká. Pokud se jednání dopustil, jednalo se o jednání v prostém afektu, k jeho vzniku u obžalovaného došlo v důsledku napadení poškozeným, kdy posuzovaný zažíval pocity bolesti, ale i frustrace, zlosti. Není primárně osobou s rysy agresivity, nicméně kvůli osobnostnímu profilu má nízké zábrany k užití agrese. Obžalovaný netrpí závislostí na alkoholu či jiných omamných látkách. Obžalovaný byl schopen rozeznat protiprávnost svého jednání a byl schopen z podstatné míry své jednání ovládat. Rozpoznávací schopnosti měl plně zachovalé, ovládací mírně (forenzně nevýznamně) oslabené v důsledku přítomného prostého afektu. Z pohledu psychologa odpovídá intelektová výkonnost obžalovaného podprůměru. Je nositelem dissociální poruchy osobnosti, která se u něj projevuje nezodpovědností, laxností, nezainteresovaností na společenských zájmech, dysfunkčností svědomí, nevztahovostí, k agresii nemá patřičně vybudovaný systém zábran. Obžalovaný neprožívá přiměřeně hluboké pocity viny a jeho osobnostní struktura jej limituje v tom, aby je prožívat dokázal. Prognóza dalšího vývoje osobnosti z hlediska protispolečenských jednání je riziková, posuzovaný ve svém životě neplní závazky a toto ve spojení s dissociální poruchou osobnosti jej k páčání trestné činnosti může velmi snadno v budoucnosti dovést. Resocializaci hodnotila znalkyně jako střední měrou ztíženou. Lze uzavřít, že závěry znalců odpovídají chování obžalovaného. Tento měl pocit, že se ničeho nedopustil, jen se bránil. Nad svým jednáním neprojevil lítost a poškozenému se dosud neomluvil.

5. Přímě poškozený [jméno] [příjmení], si při hlavním líčení a ani v přípravném řízení v podstatě na nic z uvedené události nevzpomínal. Na jeho vzpomínky na danou událost měly vliv s jistotou nejen zdravotní následky způsobené útokem obžalovaného [příjmení], ale také intelektová úroveň poškozeného. Při hlavním líčení své jednání označoval za chybu, připustil, že byl pod vlivem alkoholu, v daný večer konzumoval vodu a rum. Rozpomínal se jen na tu část večera, kdy se ve vnitřních prostorách provozovny měl,, chytit“ s [jméno]. Práli se úderama:, pěstovkami a

kopačkama“. Nevěděl, kam se udeřili a ani kolikrát. Domníval se, že první napadl [jméno] on. Nevěděl, zda měl po útoku [jméno] zranění či zda krvácel. Domníval se, že ne. Na útok obžalovaného [příjmení] si nevzpomínal vůbec. Na konflikty předcházející si také nevzpomněl. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka poškozeného, potvrdila, že v době útoku měl její syn problémy s alkoholem, dělal výtržnosti. Pod vlivem alkoholu byl agresivní. Svědek [jméno] [příjmení], také zaměstnanec obžalovaného [příjmení] a spolubydlící obžalovaného [příjmení], byl očitým svědkem celé události. Tuto vyličil ve shodě s provedeným kamerovým záznamem s výjimkou té skutečnosti, že měl za to, že uvnitř provozovny zaútočil jako první poškozený na obžalovaného [příjmení]. Potvrdil, že poškozený byl zjevně pod vlivem alkoholu, byl agresivní nejen slovně, ale i fyzicky. Znal jej od vidění, měl být opilý každý víkend. Potvrdil, že při konfliktu popsaném ve výroku rozsudku uvnitř provozovny bil obžalovaný poškozeného v rychlém sledu oběma pěstmi do hlavy, a to dle jeho názoru malou silou. Ran mělo být asi patnáct. [jméno] z toho měl rozbité klouby, některé rány šli i přímo do zdi, netrefil se. Poškozený seděl u zdi, [jméno] nemohl uniknout. [příjmení] [jméno] od poškozeného odešel, měl mít tento na obočí malinkou tržnou ranku, z které mu tekla krev. Žádných jiných zranění si nevšiml. Soud ve vztahu k výše uvedeným svědkům neměl pochyb o věrohodnosti jejich tvrzení.

6. Zásadní ve věci byl provedený kamerový záznam z provozovny, který zřetelně zachytil jednání obou obžalovaných i děj předcházející, který ve své výpovědi popsal shodně již obžalovaný [příjmení]. Z tohoto je zjevné, poškozený [příjmení] jej svým neodbytným chováním v silně podnapilém stavu obtěžoval již před samotným útokem popsaným v obžalobě. Jeho vstup do provozovny vykopnutím dveří byl zjevně násilný a nevítaný. Z prvotní reakce obžalovaného [příjmení] je zřejmé, že se snaží poškozeného hlavně vytlačit zpět na chodník před provozovnu a tomuto také přizpůsobil intenzitu útoku, která není vysoká a zjevně není vedena snahou poškozeného zranit, ale pouze jej vytlačit zpět. V tomto ohledu tak soud jednání obžalovaného [příjmení] nemohl hodnotit ve smyslu právní kvalifikace uvedené ve výroku obžaloby, tedy dovozovat následky zde uvedené, které vycházely ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství zpracovaného k posouzení poranění poškozeného [jméno] [příjmení]. Poškozený se útoku obžalovaného [příjmení] bránil a po několika kopech do oblasti břicha a boku ze strany obžalovaného nepadl na zem v důsledku těchto kopů, které zjevně neměly takovou intenzitu, aby k tomuto následku vedly, ale v důsledku své opilosti, kdy nebyl schopen udržet rovnováhu. Zastavila jej až zeď, po které se svezl na zem za zde nacházející se křesílko, přes které na horní část těla poškozeného z pohledu kamery nebylo vidět a nebylo tak možné určit, do jakých částí horní části těla poškozeného rány pěstí obžalovaného [příjmení] směřují. V tomto směru soud vycházel z tvrzení jak obžalovaného [příjmení] tak svědka [příjmení], že úderý mířily do oblasti hlavy. Co se týče počtu úderů, soud vycházel právě z kamerového záznamu, kdy prostým součtem úderů opravdu rychle za sebou jdoucímí těchto napočítal min. dvacet. Co se týče obutí obžalovaného [příjmení], tento vydal policejnímu orgánu (protokol o vydání věci č.l. 178) oblečení včetně lehké sportovní obuvi, které měl v daný večer na sobě. Na oblečení nebyly zjištěny stopy krve, na pravé botě byla až po aplikaci přípravku Bluestar forensic zjištěna malá skvrna lidské krve (znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví biologie č.l. 492-493), která však byla ve shodě s DNA profilem obž. [příjmení] (znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví genetika č.l. 512). Nejednalo se tedy o krev poškozeného.

7. Vínou obžalovaného [příjmení] má soud na základě všech důkazů, které zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, za jednoznačně prokázanou. Ve vztahu k tomuto bylo prováděno kompletní dokazování a po jeho provedení soud dospěl k závěrům, ve kterých se neztotožnil s názorem státního zástupce a ani s názorem obhájce (ve vztahu k argumentaci o nutné obraně). Bylo zjevné, že poškozený byl osobou silně podnapilou, která se nekontrolovaně pokoušela dostat do provozovny vstupními dveřmi. Toto připouští sám poškozený a takto jej popsal nejen obžalovaný, ale i svědek [příjmení]. Pravdivost jejich tvrzení je potvrzena kamerovými záznamy zachycujícími předcházející konflikty mezi

poškozeným a oběma obžalovanými. Co se týče poškozeného, tento na jednu stranu nebyl schopen udržet rovnováhu a zůstat stát na místě a současně byl zcela neodbytný v domáhání se vstupu do provozovny. Ve chvíli, kdy se mu toto podařilo, tedy kdy rozkopl dveře a vstupoval do provozovny, soud hodnotil kopy mířené obžalovaným [příjmení] na poškozeného do oblasti boku a břicha, jako vedené nedostatečnou intenzitou k tomu, aby byly způsobily přivodit poškozenému zranění s těžkým následkem tak, jak jsou konstatována obžalobou, která čerpala ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství zpracovaného k posouzení poranění poškozeného [jméno] [příjmení], dle kterého by ke způsobení těžkého následku musely být vedeny větší silou. Obžalovaný [příjmení] do poškozeného kopl do oblasti břicha a boku obut do lehké sportovní obuvi celkem třikrát a to zjevně ve snaze jej zprvu z herny pouze vytlačit. Intenzita kopů nebyla vysoká a zjevně nebyla vedena snahou poškozeného zranit. Ve vztahu k obhajobě obžalovaného je třeba také poukázat na to, že útok zahájil právě obžalovaný a poškozený na tento reagoval také kopy. O nutnou obranu ze strany obžalovaného se v daném případě jistě nejednalo, když touto se označuje takový stav, k jehož naplnění je třeba odvracet přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, přičemž obrana nesmí být zcela zjevně nepřiměřená způsobu útoku. Podstatou nutné obrany je odvrácení nebezpečí, jde o uplatnění práva proti bezpráví, kdy svépomoc nahrazuje zásah orgánů veřejné moci k ochraně zájmů chráněných trestním zákoníkem. Z povahy věci vyplývá, že obrana musí být zásadně tak intenzivní, aby útok jistě a bez rizika pro napadeného odvrátila, tj. musí být silnější než útok, avšak nesmí být zcela zjevně přehnaná. Obrana je zcela zjevně nepřiměřená útoku, je-li zcela neúměrná jeho intenzitě i významu. Jak vyplývá z výše uvedeného, meze nutné obrany nebyly v tomto případě zachovány. V tomto směru má soud obhajobu obžalovaného za vyvrácenou, a to i ve vztahu k následnému jednání obžalovaného.

8. Nelze přehlédnout, že do následné pozice vsedě se poškozený nedostal v důsledku útoku obžalovaného, ale v důsledku své opilosti, kdy nebyl schopen udržet rovnováhu. Ve svém nekontrolovaném pohybu se zastavil o zeď, po které se sesunul k zemi. Následovalo jednání obžalovaného, které již bylo agresivní, zlostné, rozhodně ne obranné. Při hodnocení intenzity úderů do oblasti hlavy poškozeného, soud dospěl k závěru, že tato nebyla taková, aby byla způsobila zapříčinit následky odpovídající těžkému ublížení na zdraví tak, jak je popisuje znalecký posudek, tedy zranění, kdy při přímém zasažení očníce/krajiny oka/, by nebylo možné vyloučit ani poranění vlastního očního bulbu, vnitřních částí skeletu očníce i s možným narušením okohybných svalů, kdy takováto poranění by mohla být natolik závažná, že by mohla vést ke ztrátě poraněného oka. Zprvce není zřetelné, do jaké části hlavy směřují útoky obžalovaného, když tento tvrdí, že rány směřovaly do oblasti čela poškozeného, poškozený si nevzpomíná a z kamerového záznamu nelze tento detail zjistit, neboť poškozený je skryt za křesílkem. Nelze tedy s jistotou uzavřít, že úder směřovaly i do míst, kde by v důsledku úderů pěstí mohl vzniknout znalcem zmiňovaný těžký následek. Navíc při daném počtu úderů by bylo s podivem, že by obžalovaný poškozenému v případě k tomu způsobily intenzitě úderů těžký následek nezpůsobil. Intenzitu úderů tedy soud posoudil jako střední, způsobitou způsobit poškozenému zranění odpovídající prostému ublížení na zdraví citovaná ve znaleckém posudku i ve skutkové větě, tedy zranění v podobě poranění měkkých tkání ve smyslu otoků, začervenání, krevních výronů, oděrek, tržných a tržně-zhmožděných ran a poranění v podobě zlomeniny skeletu, zejména nosních kůstek a čelistí, kdy co se týče uvedených zlomenin, doba hojení a léčení takového poranění by přesáhla dobu sedmi dnů a obvykle nepřesáhla dobu šesti až osmi týdnů, kdy k vážnějším úrazovým změnám nedošlo jen shodou okolností nezávislých na vůli obžalovaného. Obžalovaný, který sám v minulosti byl, jak sám uvedl, napaden a zmlácen, si musel být vědom, že daný následek může poškozenému s ohledem na způsob vedení útoku a zasažená místa na těle poškozeného, způsobit. Stejně tak soud oproti obžalobě vypustil z popisu skutku údajná zranění, která měl obžalovaný poškozenému způsobit, když znalec tato označil pouze za možná, která mohla být způsobena úderem pěstí ze strany obžalovaného [příjmení]. To, že znalcem označená zranění poškozenému skutečně vznikla v důsledku útoku obžalovaného [příjmení], nevyplyvá ani

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

z jiných důkazů, když obžalovaný [příjmení] popírá jakákoliv viditelná zranění na poškozeném, svědek [příjmení] zaregistroval jen drobnou tržnou ranku na obočí, poškozený si na tyto skutečnosti vůbec nevzpomínal a kamerový záznam tuto otázku též nebyl schopen zodpovědět, když poškozený v době ukončení útoku ze strany obžalovaného [příjmení] byl stále v zákrytu a to do okamžiku, kdy na něj začal útočit obžalovaný [příjmení]. Soud má tedy za to, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví ve stádiu pokusu, když prokazatelně intenzitou úderů mohl způsobit zranění, která právě ublížení na zdraví odpovídají a jsou popsána ve skutkové větě. Z hlediska úmyslu pachatele způsobit buď těžkou újmu na zdraví, nebo „pouhé“ ublížení na zdraví ve smyslu § 146 tr. zákoníku, tak soud pečlivě vážil všechny okolnosti, za nichž k útoku došlo, jakým motivem byl obžalovaný veden, co útoku předcházelo, jak byl útok proveden, jakého nástroje bylo použito, zda byl útok záměrně veden proti té části těla, kde jsou orgány důležité pro život, jaká byla intenzita útoku, jaké nebezpečí pro napadeného z útoku hrozilo a jaký následek skutečně nastal. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný nepoužil žádnou zbraň ve smyslu ustanovení § 118 trestního zákoníku, tedy nic, čím by útok proti tělu poškozeného učinil důraznějším a ačkoli údery pěstí do hlavy jsou jednou z nebezpečných forem brachiálního násilí, není možné bez dalšího z této okolnosti samotné automaticky vyvozovat možnost vzniku těžšího následku a srovnání obžalovaného se způsobením těžké újmy na zdraví poškozenému. Útok vedený za použití pouhého brachiálního násilí nepochybně vyžaduje nesrovnatelně větší intenzitu než při použití zbraně, jako byla v tomto případě baseballová pálka v rukou obžalovaného [příjmení].

9. De závěru soudu tak jednání obžalovaného [příjmení] je namíste hodnotit jako přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť údery pěstí do hlavy střední intenzity mohou vzniknout i poranění uvedená ve skutkové větě mající z právního hlediska charakter ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku, tedy poranění znesnadňující po nikoli krátkou dobu obvyklý způsob života poškozeného a vyžadující lékařské ošetření, kdy obžalovaný musel být s takovým následkem srovnán.

10. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti nikdy před soudem projednáván nebyl. V roce 2021 byl dvakrát projednáván pro přestupek na úseku zajištění plnění oprávnění orgánu ochrany veřejného zdraví a pokutován v prvním případě částkou 200 Kč a v druhém případě částkou 100 Kč. V současné době pracuje jako číšník v [obec] na dohodu o provedení práce. V [obec] i žije, a to u své sestry. Je proti němu vedena exekuce pro dluh na sociálním a zdravotním pojištění.

11. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 tr. zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možností jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Ve vztahu k možnosti nápravy a hledisku rizik páčání další trestné činnosti obžalovaného znalkyně ve znaleckém posudku zpracovaném k jeho osobě uzavřela, že prognóza dalšího vývoje osobnosti z hlediska protispolečenských jednání je v jeho případě riziková, posuzovaný ve svém životě neplní závazky a toto ve spojení s dissociální poruchou osobnosti jej k páčání trestné činnosti může velmi snadno v budoucnosti dovést. Resocializaci hodnotila znalkyně jako střední měrou ztíženou.

12. Soud dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému byla přiznána jediná polehčující okolnost uvedená v § 41 písm. p) trestního zákoníku, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. Soud má s ohledem na výše uvedené za to, že na obžalovaného lze působit výhradně trestem, který není spojen s odnětím svobody a uložil tak obžalovanému trest podmíněný v přiměřené výměře jednoho roku, tedy ve výměře ne na samé spodní hranici trestní sazby, ale lehce nad ní, kdy má za to, že je nutné zohlednit postoj obžalovaného ke spáchané trestné činnosti a závěry znaleckého posudku zpracovaného k jeho osobě. Současně soud obžalovanému uložil zkušební dobu v trvání dvou roků, tedy v přiměřené

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

výměře, kterou soud považuje za dostatečnou k tomu, aby obžalovaný ve zkušební době mohl prokázat, že je schopen vést řádný život i nadále. Co se týče navrhovaného dohledu probačního úředníka ze strany státního zástupce, soud tento považuje při změně právní kvalifikace za nadbytečný.

13. Ve vztahu k obžalovanému [jméno] [jméno] [příjmení] soud v odůvodnění rozsudku hodnotil jen jeho osobu a v důsledku odůvodnil výměru a druh uloženého trestu. K odstranění následků jednání obžalovaného [příjmení] svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že obžalovaný projevil lítost nad svým jednáním, omluvil se jí i synovi. Oběma vyplatil odškodné v celkové výši 70 tis. Kč (dohoda o narovnání č.l. 812-817). Obžalovaný dále zajistil, aby ji samotnou a její dceru zaměstnala matka obžalovaného. V současné době je zaměstnána jen ona. Svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že bezprostředně po útoku obžalovaný [příjmení] zavolal záchrannou zdravotnickou službu. Jako šéf se k němu obžalovaný měl chovat hezky, nebyl arogantní, agresivní a ani nepříjemný. V přípravném řízení k jednání obžalovaného následujícímu po jednání popsaném ve skutkové větě výroku rozsudku uvedl, že obžalovaný [příjmení] nechal v herně smazat kamery za celý měsíc, aby nebylo vidět, co se tam stalo. Záznam útoku si obžalovaný měl nechat jen v telefonu. Z tohoto vystříhl část týkající se napadení ze strany obžalovaného [příjmení] a toto poslal rodině poškozeného. To potvrdila i svědkyně [příjmení] [jméno] záchranná služba v důsledku volání obžalovaného vyjela na místo dne 18. 4. 2023 v 23:50 hod. (č.l. 603). Tento hovor byl zachycen na nahrávce a přepisu (č.l. 605-607). Obžalovaný [příjmení] k dotazům ohledně zranění poškozeného lhal a opakovaně uvedl, že poškozený zakopl na schodech a spadl. Ve vztahu k trestu propadnutí věci byl proveden k listinnému důkazu protokol o ohledání místa činu, a to lesnatého porostu ve městě [obec] mezi ulicemi [ulice], [ulice] a cyklostezkou označenou [anonymizováno]. Zde byla zajištěna baseballová pálka, která byla použita obžalovaným [příjmení] k útoku na poškozeného a v těchto místech jím byla odhozena při cestě domů. Jednalo se o pálku červené barvy s rukojetí černé barvy. Její délka byla 80 cm a průměr horní části 5 cm.

14. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v současné době je vůči němu vedeno trestní stíhání pro drogovou trestnou činnost, toto je stále ve fázi přípravného řízení. V minulosti byl odsouzen jednou, a to Okresním soudem v Chebu dne 27. 10. 2010 pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky dle § 284 odst. 1 tr. zákoníku. V současné době se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl.

15. Při úvahách o výši a druhu trestu soud vycházel zejména z ustanovení § 39 a následujících trestního zákoníku, tedy k míře společenské škodlivosti jednání obžalovaného, jeho poměrům a možnostem nápravy. Přihlédnuto bylo i k jeho chování po spáchání činu. Ve vztahu k možnosti nápravy a hledisku rizik páčání další trestné činnosti obžalovaného znalkyně ve znaleckém posudku (č.l. 374) zpracovaném k jeho osobě uzavřela, že obžalovaný je rizikovým z hlediska dalších konfliktů se zákonem, disponuje jej k tomu jeho osobnost. Resocializaci hodnotila jak střední měrou ztíženou, když obžalovaný je nositelem dosti problematických osobnostních dispozic pro stabilní a trvalé přizpůsobení se na společenský úzus (dissociální porucha osobnosti, která se projevuje balancováním na hranicích společenských pravidel a norem, jejich příležitostným překročením, zejména ale deficiencí v rozvoji vyšších citů, anetičnosti, svévolí, egocentrismem, dysfunkčností svědomí). Obžalovaného znalkyně označila za velmi pragmatického, kdy dokáže uplatnit svůj intelekt, je protřelý a schopný té chladné kalkulace, že konflikty se zákonem se mu nevyplácejí a že bude pro něj osobně výhodnější držet se v tomto ohledu zpátky. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného lze v tomto případě zhodnotit jako vysokou, neboť jednání obžalovaného směřovalo ke způsobení smrti člověka, když ustanovení § 140 chrání lidský život. Zdraví a život jiného člověka nemá nikdo právo jakkoli poškozovat. Obžalovaný byl dle § 140 odst. 1 trestního zákoníku ohrožen zákonnou trestní sazbou odnětí svobody v trvání deseti až osmnácti let. V souladu s návrhem státního zástupce soud shledal podmínky pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 2, písm. b) trestního zákoníku pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici, když obžalovaný při hlavním líčení prohlásil svou vinu. Soud však již neshledal podmínky pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 6 tr. zákoníku, či § 58 odst. 7 tr. zákoníku, jak navrhoval obhájce obžalovaného. Soud velice pečlivě zvažoval, v jaké výměře by trest měl být při aplikaci § 58 odst. 2 tr. zákoníku dostatečným, aby zajistil nápravu obžalovaného. Přihlédl nejen k jeho prohlášení viny, ale i dalším polehčujícím okolnostem, a to skutečnosti, že se na obžalovaného hledí, jako by odsouzen nebyl, na projevenou lítost a omluvu, a to nejen ve slovní formě, ale zejména ve formě odškodnění poškozeného a uhrazení celé škody, která byla nárokována zdravotní pojišťovnou. Nad rámec toho byla snaha obžalovaného o nápravu zjevná i ze skutečnosti, že zajistil matce poškozeného a na dočasnou dobu i jeho sestře možnost pracovat u jeho matky. Samozřejmě soud nepominul ani skutečnost, že obžalovaný zavolal poškozenému záchrannou zdravotnickou službu bezprostředně po činu. Na druhou stranu doznání obžalovaného a následný projev lítosti obžalovaného soud nemohl přeceňovat s ohledem na skutečnost, že z provedeného dokazování bylo zjevné, že obžalovaný zprvu jednal striktně tak, aby nebyl odhalen a snažil se následky svého jednání zahladit, popř. svalit na obžalovaného [příjmení]. Lhal záchranné zdravotnické službě, pokusil se o odstranění kamerového záznamu, zbavil se baseballové pálky a rodině poškozeného zaslal jen část kamerového záznamu, který zachycuje útok na poškozeného pouze ze strany obžalovaného [příjmení]. Toto jednání je v podstatě v souladu s jeho výše uvedeným osobnostním profilem a je zjevné, že následné jednání obžalovaného ve smyslu odčinění následků, je z jeho strany jednáním zejména pragmatickým. I přes tyto skutečnosti soud jeho snahu o odstranění následků jeho jednání hodnotil pozitivně a uložil mu trest výrazně pod spodní hranici trestní sazby a to ve výměře 6,5 roku, když má za to, že i takto mírná výměra bude mít na obžalovaného dostatečný výchovný účinek.

16. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Trest odnětí svobody se vykonává ve dvou typech věznic, a to s ostrahou a se zvýšenou ostrahou. Ve věznici s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zpravidla vykoná trest odnětí svobody pachatel, který nesplňuje podmínky pro to, aby ho soud zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Do té se dle § 56 odst. 2 písm. b) téhož zákona zpravidla zařadí pachatel, jemuž soud ukládá trest odnětí svobody na doživotí nebo za dalších podmínek nejméně na osm let nebo kterému ukládá trest odnětí svobody za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, případně jde-li o pachatele, který v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence. Žádná z posledně uvedených okolností v případě obžalovaného nenastala. Stejně tak se nenaplnily předpoklady, za nichž lze pachatele zařadit do jiného než obvyklého typu věznice. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se tak může stát, má-li soud za to, že se tím lépe zaručí výchovný vliv trestu. Právě uvedený závěr se podle téhož ustanovení musí učinit s ohledem na okolnosti případu a zároveň i na to, jak je pachatel narušen. Obsah spisu nedokládá nic, co by tento postup odůvodňovalo, a proto byl obžalovaný [jméno] [jméno] [příjmení] zařazen do věznice s ostrahou.

17. Nezbytně byl obžalovanému také uložen trest propadnutí věci, a to baseballové pálky, když tato byla nástrojem trestné činnosti a byla ve vlastnictví obžalovaného.

18. O nároku na náhradu škody soud nerozhodoval, když poškozený [jméno] [příjmení] svůj nárok na náhradu škody neuplatnil vůbec a poškozená Oborová zdravotní pojišťovna na svém návrhu netrvala, když ze strany obžalovaného [jméno] [jméno] [příjmení] došlo k náhradě způsobené škody v plné výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň 17. 1. 2024

Mgr. Bc. Lucie Bočková
předsedkyně senátu